

Till kommunfullmäktiges sammanträde 2022-02-24, interpellation till Tekniska nämndens ordförande Jan Idehed (C):

Det är bråttom!

Att snabbt ställa om till fossilfritt ställer krav på handling från samhällets olika aktörer. På alla nivåer behöver vi göra det vi kan. Borås stad, en av de största kommunala skogsägare i landet, behöver se över vad de kan göra för att vara drivande i omställningen. I en debattartikel i BT 16 januari anar jag ett missnöje, från Jan Idehed och medskribenter, med att det finns andra åsikter om ett hållbart skogsbruk än de Tekniska Nämnden står för och tycker är de rätta och bästa.

Faktum är ju att flera organisationer, från EU:s skogsbruksstrategi till olika natur- och klimatorganisationer, privatpersoner och till och med privata skogsägare har synpunkter på det nuvarande svenska skogsbruket. Det anser att det inte är ett skogsbruk som gynnar den biologiska mångfalden, och det är inte ett skogsbruk som är hållbart för att minska koldioxidutsläpp och bromsa klimatförändringarna. Den biologiska mångfalden, både när det gäller växter och djur är hotad. När det gäller pollinerande insekter är situationen katastrofal på en del håll i världen men även i Sverige ser vi en tydlig minskning av biologisk mångfald och vi har även arter som är rödlistade.

Men det skapas ändå nya kalhyggen och fortfarande sker återplantering med enbart gran och fortfarande minskar omfattningen av blandskog och gammelskog. Detta trots att en stor del av forskning utifrån erfarenheter kan visa i både siffror och verkliga exempel att detta inte är skogsbruksmetoder för en hållbar utveckling för vår planet. Ett kalhygge tillför koldioxid till atmosfären under många år efter att det tagits upp. Detta eftersom markytan är bar och saknar växande träd. Klimat/miljöjournalisten och författaren Roger Olsson berättade på en föreläsning i Borås om det boreala barrskogsbälte, det nordliga barrskogsbältet som våra svenska skogar är en del av.

På längre sikt kommer kolinlagring också ske på återplanterade områden men det tar alltför många år innan tillförsel av koldioxid till atmosfären vägs upp och den planterade skogen blir en koldioxidsänka. Det viktiga nu är åtgärder som ger effekt så snabbt som möjligt, vi har begränsad tid att jobba på om vi vill bromsa klimatförändringarna.

Ett sätt är att skjuta upp avverkning, att inte kalhugga och att återställa våtmark. Att på längre sikt hitta andra metoder för skogsskötsel t ex genom hyggesfritt skogsbruk där kalhyggen inte skapas. En annan viktig aspekt är att se över vad det avverkade virket används till, det bästa är att använda virket till långsiktiga produkter exempelvis träbyggnation.

Borås Stad är med rätta mycket stolt över friluftslivet i staden, det finns många leder och spår väldigt naturskönt. Det uttrycks också att extra hänsyn tas när områden nära leder och spår avverkas. Därför är besvikelsen stor när det sker avverkning i anslutning till rekreationsområden. Detta har märkts på debattsidorna i lokalpressen där många känner att avverkning, med stora tunga skogsmaskiner som lämnar meterdjupa diken och förstör ekosystem, har kommit väldigt nära de ofta använda friluftsstråken.

Jag har funderingar när det gäller den avverkning som skett generellt i stadens skogar men även i närheten av friluftsleder och stråk där särskild hänsyn ska tas – och ställer därför följande frågor till Jan Idehed (C), Tekniska nämndens ordförande

- Har ansvariga varit ute och tittat på spåren av skogsmaskiner framfart?

- Anser ansvariga att detta är ett skogsbruk som tar hänsyn och skapar hållbara miljövärden och gör att vi kommer närmare målet i koldioxidbudgeten?
- Genomförs biotop-kartläggning innan avverkning?
- Kan Borås Stad och Tekniska nämnden/förvaltningen öppna för dialog med andra parter kring skogsbruk?

Anne Rapinoja (V)

